

**Koel-drank voor den Hollandschen brandewyn-drinkker,
bedrogen door de Utrechtsche peper-koek, tot verdédigingh
der onschuldige Stichtsche sleutel-bewaerders**

<https://hdl.handle.net/1874/235044>

KOEL-DRANK

Voor den Hollandschen

BRANDEWYND- DRINKKER;

Bedrogen door de Utrechtsche

PEPER-KOEK,

Tot verdédigingh der onschuldige Stichtsche

SLEUTEL-BEWAERDERS.

HOe is't Jan Rammelbrein, hoe hebje 't inde bol?
Wat reutelt u de Key? is 't hoofd u op de hol?
Maar Jan gy stelt u aan als waar je gek of dronken;
Of zijt gy 't alle bey? Wie heeft u dus beschonken,
In uw krankzinnigheid? Onnozel', och, dat 's quaat
Datmen een Key-ziek mensch met drank opvullen gaat.
Een ondersteun den bloet; Is nergens daar een Kruyjer
Die hem na huis toe sleept, en wentelt inde Luyjer?
Waar komt de Man van daan? 'k merk 't, na wat onderzoek,
Hy haalden uit zijn zak Utrechtse Péper-Koek,
Waar van de Deugd en kragt hy niet en heeft gewéten,
Daar heeft hy van gekauwt en al te veel gegéten.
De péper en het kruid dat zat hem in de krop,
En daar op zet den Sul voort Brandewijntjens op;
Dat 's oly in het vuur; daar raakt zijn kop aan 't tollén,
En d' heele Tuimelaar aan 't zeltzaam rollebollen;
Hoor hoe den Steiloor praat en relt met onbescheit,
Hy reutelt, grolt, en raast, doch weet niet wat hy zeit:
't Is evenwel op rijm al 't geen hy schijnt te zeggen;
En 't zijn schier raatzelen die niemand uit kan leggen.
Hy bauwt de Land-taal na van and'ren; en den bloet
Weet zelfs, ter nauwer nood, hoe dat hy spréken moet;
Ik bid u wat een taal, *Een Koeck van laffe Deeg*
Die als een gailé Vrou, Louis in d' armen zeeg.
Wat Koeck is dog Louis gezegen inde armen?
Ik bid u Hagenaars uw over hem t'ontfarmen
Mits zijn onnoz' le praat; en trek het u niet aan,
Dat deez' uw Land-man komt zijn taal zoo mis te slaan;
Gedraag uw in dit stuk voorzigtiger en wijzer;
Dog onzen Rammelbrein die slaat z' en tong nu yzer.
Van Koek en deeg zoo valt hy op de Sleutelt-dragt,
En zegt dat die Louis zijn inder daat gebragt,
Is 't Utrecht niet geschiet, zeit hy, zoo was 't te Doesburg,
(Waarom ook niet gezeit in den Haag in de Kroesburg?)
Bermhertige Poët, dat hebje vast en wis;
't Is jammer, in der daadt, dat dat gelogen is:

't Heeft anders zoo wat schijns, maar 'k moet u nog eens zeggen,
Die't zeit die liegt'er aan. De Sleutels bléven leggen
Tot Utrecht, in de Stadt. Ik bid j' u niet verstoort,
En zend uw Hagenaars my daarom niet aan-boord,
Die hebben te veel herts; zy zouden met'er allen,
My, als de Witte broers, loshoofdigh op my vallen,
En brengen my om hals; dan had mijn koel-dranck uit,
Waar me'e verdreef je dan den brand van 't hetzig kruidt,
Dat met de Péper-Koek uw keel-gat heeft ontsteken?
Hitst ook d' Hollanders niet op my, wiens daden bléken,
Alzins tégens Louis, bijzonder in 't begin;
Dog in die klokke *Da'* en daar laat ik my niet in.
My dunkt ik u weer zie ontnugt'ren door mijn koel-dranc,
Derhalven raad ik u te wagten voor uw Woel-dranc,
En voor mijn Péper-koek; dat doet u Hagenaar,
Verand'ren in een Nar of Dronken Ratelaar.
Maar drinkje van mijn drank dat zal je brein herstellen,
Uw averechtzen naam zal ik weer recht gaan spellen.
Hoor watje schrijft, en drukt, ook watje zegt en praar,
Houd, in al dat uw doen, wat beter stijl en maat,
Bzonder alsje Dicht, gebruikt gezonde réden,
En wilt niet buiten spoor of van de weg af tréden:
Drijft niet stijfhoofdigh 't geen je niet verstaat of weet:
Maak datmen u niet noem den stinkkende Poët
Die in zijn Brandewijn gaat mengen schijters scheeten,
Zoo je niet béter weet, leert van my béter weeten.
Verbrod u Dichten niet met lompe lammery,
Doorvlochten en bewrogt met lamme lompery.
En komt het daar op aan te spelden, Reutelaartje
V a v a d e r zegt *Vajer* maar ook *Vaertje*,
Spel zoo je 't spellen kunt niet als een slechten Bloet,
Maar spelt uw Vers op maat en op een wisse voet;
Slaap voort je Zoopjen uit tot dat de heete dampen
Verzwonden zijn; en wilt g'een ander tijd wat schampen,
Leer eerst uw zelfs verstaan, en kom dan voor den dag,
Maar wagt u Rammelbrein dog voor de Molen-slag.